

FOAIA DIECEZANĂ

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

..... APARE DUMINECA

Prețul abonamentului:	Manuscrisele nu se înapoiază și se adresează redacției „Foaia Diecezană”; iar banii pentru abonamente și inserțiuni se trimit administrației „TIPOGRAFIA și LIBRĂRIA DIECEZANĂ” în Caransebeș.	Prețul inserțiunilor:
Pe un an 100 Lei		Pentru publicațiuni oficiale, concurse, edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 90 Lei, până la 200 de cuvinte 120 Lei, de aci în sus 150 Lei
Pe jumătate de an 50 „		
Pe un pătrar de an 25 „		
Un număr 2 Lei		
Pentru străinătate pe un an 150 Lei.		

Dușmanii răsăritului

Biserica noastră strămoșească, în semn de distincție, e încercuită mai groaznic, decât ori și când, de dușmani. Cu scrisul și cu vorba vie e calomniată această biserică și timbrată de tot ce poate fi mai rău, începând dela Lugoj până la New-York.

Prima și capitala acuză ce i se aduce din partea răuvoitorilor, este: că e *răsăriteană, orientală!*

Deși cei mai aleși savanți ai omenirii preamăresc în număroase cărți nemuritoare acest răsărit, ca leagăn și bază a civilizației și a culturii omenești, și deși dacă am rupe din cultura religioasă a contrariilor noștri tot ce a venit din orient, nu ar rămâne numai niște petece de modă nouă, totuși bisericii noastre îi stă rău acest atribut de răsăriteană, de orientală. Curioasă mentalitate au contrarii noștri! Pe Christos îl primesc, dar titlul lui de răsăritean îl de-neagă . . .

Nu odată am auzit că oamenii cu pretenții serioase de cultură fac obiect de batjocură în mijlocul poporului de numele: biserică orientală. Și bietul popor care nu știe cât este de sedus și cum nu au dreptate ceice îl seduc, crede și el că Răsăritul, la care se închină involuntar, este așa cum spun cei ce vor să omoare adevărul cu minciuna.

Oameni cari nu au văzut niciodată în viața lor frumusețile naturale ale orientului, cari nu au gustat nici un strop din nesfârșitele comori culturale ale orientului, fără pic de jenă iau în batjocură cuvântul de răsărit, de orient. Noi, conștii și mândri de titlul de *răsăriteană* a bisericii noastre și știind că nimic din ce au

apusenii, nu este decât dela Răsărit, celor ce vor să nască aversiune în popor față de răsărit le zicem: „O, sancta simplicitas“!

Cea mai cruntă batjocură pe care ni-o aruncă unii frați, este că: în biserică noastră ar fi dominat curentul slavon și grec, prin urmare legea noastră nu poate fi atât de curat românească, pe cât este cea venită dela „Râma“. Adecă, dacă cineva a fost cândva bolnav de febră tifoidă, nu mai poate conta ca om, ci rămâne infectat pe toată viața. Curățire, învoire nu mai este.

Peste neamul nostru și peste biserică noastră vor fi trecut multe curente: turcești, tătărești, rusești și grecești, dar lucrul principal este că strămoșii noștri *nu le-au* voit, fiindcă dacă le-ar fi voit, ar fi rămas după cap cu ele până în ziua de azi.

Dominația străinilor pe orice teren a fost socotită de strămoșii noștri ca cea mai mare nefericire și istoria ne spune că părinții și protopărinții noștri nu au făcut altceva decât, sau pe o cale, sau pe altă, au căutat să scuture jugul a tot ce era străin pe sufletele lor.

Și tot istoria ne învață, că în loc ca grecii și slavonii, cari ne-au venit pe cap, să ne fi înghițit pe noi, i-am înghițit noi pe ei.

Azi, biserică românească strămoșească e liberă, e curată și ridicată la cel mai înalt rang. Nici un *neam străin* nu are amestec în viața religioasă a noastră, cum nu e cazul la alții.

Intrebăm deci, care e biserică cu zgardă supusă străinilor, a noastră, sau a voastră, fraților?

În secolul al XX, când fiecare neam vrea să fie stăpân pe sufletul lui și pe credința lui, de ce vă faceți sclavii străinilor și pomanații,

și de ce mai spuneți vorbe de ocară la adresa bisericii strămoșești, care nu depinde dela nimeni, decât numai dela Dumnezeu?!

Tot pe tema orientalismului bisericii și neamului nostru, ne atacă și uitații de Dumnezeu sectari de ai noștri.

Acuși, acuși ne cutreceră țara fel de fel de profesori de ai sectarilor de toate pănurile, din America, cari apoi hipertrofiați de mândria rasei lor încearcă să ne sperie cu fel de fel de scrieri mincinoase, răspândite în lume și țară.

După ce străinii cari își băteau peptul până la spargere, că sunt înaintea noastră, cu sute de ani în civilizație și cultură, ne-au arătat în război că ce proaspete le sunt instinctele animale, nu ne mai pot spăria scrierile-monștri, care se nasc din uriașele mașini de tipar. Misterii, cari vin din America, nu pot să înțeleagă faptul istoric că în decursul vieții noastre dureroase biserica și poporul s'au contopit la noi; neam și credința este aceeași noțiune. Cine s'a lăpădat de credință, s'a lăpădat de neam, și vice-versa.

Misterii nu înțeleg, că cu bazaconiile baptiste ne atacă flința neamului, și noi deși suntem un neam mai mic și mai neînsemnat nu putem să abzicem de flința noastră națională și cu atât mai puțin suntem aplicați să facem lucrul acesta, cu cât știm și vedem în America la aparență se dau toate libertățile, în fond însă toată viața Americii este dirijată de mândrul și energicul șovinism englez. Este știut că și în America cine nu se pleacă înaintea puterii și culturii poporului american-englez, în 24 de ore își primește pachetele și este gătat complet pentru călătorie sănătoasă în Europa.

Reverendissimi, clarissimi, împreună cu misterii veniți din America plini de orgoliu, șoviniști până la măduvă la ei acasă în America, și liberali până la anarhie în România-Mare din care vor să facă o Indie, aruncă ca niște buni frați smoala fêrbinte pe trupul de abia ieri ieșit din robie al bisericii noastre.

Bălaurii cari vor să ne rupă cu dinții și cu minciunile sunt cu multe capete, și noi avem prea puțini viteji; de aceea credința noastră de învingere o așezăm în Dumnezeul părinților noștri, care va reteza capetele groaznice ale acestor bălauri, cu siguranță.

Mocru.

Vorbirea (toast) dlui Vasile Goldiș la banchetul dat în Arad în onoarea P. S. Sale Episcopului Dr. Grigorie Comșa

Sărbătoarea de astăzi este sărbătoarea unei nădejdi de viitor.

O sărbăm noi toți, cari ne vedem adunați aci în jurul acestor mese, o serbează eparhia ortodoxă română a Aradului, o serbează întreaga biserică ortodoxă a patriei, și cum noi toți suntem convinși, că biserica ortodoxă română se confundă cu însăși națiunea română, cred că am asentimentul tuturor celor de față afirmând, că această sfântă nădejde a zilei de astăzi o serbează întreaga națiunea română.

Dar' în aceste clipe a bunelor noastre nădejdi pentru viitor, gândul meu inspirat de-o tainică putere se îndreaptă departe de aci spre bisericuța albă din satul Pociovești al Bihariei, unde își doarme liniștit somnul de veci marele preot și mecenat, care a fost Ioan Ignatie Papp, înaintașul nemijlocit al serbătoritului nostru de astăzi pe tronul arhipastoral al eparhiei Aradului. Cum s'a făcut azi înaintea altarului, astfel cuvine-se și aci să ne plătim cu drag tributul recunoștinței față de cinstita memorie a aceluia, care viața lui întreagă a dat-o bisericii și neamului nostru și prin pilda acestei vieți a sporit patrimoniul moștenit dela strămoși și a întărit iarăși credința, că în lumea aceasta nu atât mulțimea cunoștinței, cât mai vârtos cinstea și bogăția sufletului duce neamurile spre glorie și fericire.

Astfel prin prezent se leagă viitorul de vremile trecute. Căci cu adevărat este, că neamurile toate trăiesc mai mult prin morții lor, decât prin cei vii, iar' prezentul este gravid de viitor.

Societatea este atelierul, unde se deapănă soarta pământescă și fericirea ori nelericirea oamenilor, ci norocul tuturor este în funcțiune de măsura, în care părtașii ori cărei societăți sunt conștient pătrunși de solidaritatea ce trebuie să-i împreune în calea ducătoare spre fericirea tuturor. Această supremă poruncă a solidarității nu privește însă numai generațiile din ficcare clipă a vieții contemporane, ci mai vârtos privește generațiile cari se succed, pe cei de acum cu acei cari au fost și cu acei cari vor fi.

Toată cultura și civilizația noastră de astăzi, tot confortul nostru, toate cunoștințele noastre,

grațul ce-l vorbim, gândirea care ne înalță, națiunea din care ne mândrim a face parte, idealurile cărora ne închinăm, patria prin care ne glorificăm, toate sunt patrimoniul sfânt dela strămoși. Munca celor cari au trecut, mai vartos lacrimile lor, grijile lor, suferințele lor, deatâteaori sângele lor vărsat fără de vreme și jertfele de vieți tinere și dornice de bucurie și desfătare, prin acestea s'a făcut viața noastră de astăzi și dacă cât trăim datori suntem să ne iubim unii pe alții, ca mai vartos să fim părtași de mulțumiri și fericire, cu cât mai mult suntem datori să mulțumim celor cari au fost înaintea noastră și cu cât mai mult suntem datori să cinștim moștenirea lăsată nouă printr'ânșii hărăzind-o neprihănită și sporită urmașilor noștri. Solidaritatea dintre trecut și viitor este mai puternică decât solidaritatea celor cari trăesc împreună.

Astfel nădejdea de viitor, ce sărbătorim astăzi, se leagă în sufletul nostru de trecut și simțim cu toții, Preasfințite, căruia Dumnezeu Ț-a dat să urci în ziua de astăzi tronul episcopesc al eparhiei Aradului, simțim cu toții că ai primit pe umerii și în sufletul Preasfinției Tale o sarcină grea, fiindcă e mare moștenirea ce o primești și pe care știi prea bine, că ai sfânta datorie nu numai să o păstrezi, ci să o chivernisești transmitându-o sporită generațiilor viitoare.

Fiindcă orașul acesta și eparhia Aradului prin vrednicia celor cari pe acestea locuri și-au cheltuit viața și sufletul, au adunat aci visterie bogată de înălțare a bisericii și neamului nostru și am fi nevrednici a fi numiți ai lor urmași, dacă le-am risipi moștenirea ori chiar nu am ști a o spori.

De veacuri aci pe aceste plaiuri, pe aceste șesuri de Dumnezeu binecuvântate și prin dealurile și văile împrejmuitoare, talazurile vieții noastre românești s'au ciocnit de seminții și națiuni streine și dușmane și prin aprige lupte și grele suferinți a trebuit să se așirme aci îndreptățirea noastră la viață. Din aceste lupte și suferinți s'a bătut aci la Arad digul cel mai puternic de apărare al națiunii noastre.

Ni se răpiseră altarele și părinții noștri au simțit că pierzându-le își pierd viața. Astfel s'a învârtoșat dărza împotrivirea lor și au pornit lupta de recucerire. Cinștită ne este nouă și va fi deapururi jertfa lui Moise Nicoară, care acum

o sută și câteva zeci de ani și-a dat viața și sufletul pentru libertatea bisericii și națiunii noastre. Numele lui onorează astăzi aci în Arad frontispiciul celui mai de frunte institut de cultură românească, al liceului de stat. Cu drept cuvânt, fiindcă prin cultura românească Moise Nicoară știa că se va ajunge la libertatea românească. Și tovarăși la munca lui grea erau cei trei bănațeni de glorioasă pomenire, eruditul Pavel Iorgovici, care la începutul veacului al 19-lea își făcuse studiile sale la Roma și la Viena, petrecuse ani de zile la Paris și la Londra, apoi fagurele de înțelepciune Dimitrie Țichindeal cântat de Eminescu, și Constantin Loga. ată cum încă înainte de asta cu o sută de ani Arădanii și Bănățenii se îmbrățișează în lupta pentru cultura românească și libertatea românească.

Ei băteau drumurile Vienei și sorociau la porțile celor puternici drepturile firești ale neamului lor. Moise Nicoară a murit în exil, Pavel Iorgovici a fost otrăvit de dușmani și scrierile lui au fost arse pe piața Timișorii, Dimitrie Țichindeal a dus viață de martir și sărac între săracii a murit Constantin Loga. Dar' din suferințele și sărăcia lor în anul 1812 s'a deschis în Arad preparandia românească, în 1922 am serbat jubileul de o sută de ani al înființării teologiei românești, în 1829 s'a urcat pe tronul episcopesc al Aradului Nestor Ioanovici, cel dintâu de viață românească.

Moștenirea lor îngreunează umerii Preasfinției Voastre, părinte Episcop Grigorie.

Urmașii au sporit talanții primiți dela dânsii. Arădanii și bănațenii în vremurile următoare adeseori și-au înfrățit energiile luptând pentru biserică și neam. Aradul a creiat tradiție de cultură românească și de dărza împotrivire față de toate încercările de suflete umilitoare.

Să știți, Preasfințite Domnule Episcop, că aveți răspundere mare față de această moștenire. Să știți, că ați moștenit pe episcopul revoluției din 1848—1849 Gherasim Rațiu, pe eruditul și preacinstitul Iosif Goldiș, pe marcele preot mecénat și pildă bună a cucerniciei, Ioan Ignatie Papp.

Și nu veți uita niciodată, Preasfințite, că Aradul a mers în fruntea națiunii române, care-și pregătia libertatea și independența. De aci se vestia idealul și apostolia lui, școala

muceniciei și a jertferei de sine pentru fericirea celor ce erau să vie. Zeci de ani de aci răsuna fanfara deșteptării, a conștiinței românești și a rezistenței dârze împotriva atentatelor la viața noastră națională. Deaci s'a respins cu bărbăție ultima lovitură încercată împotriva autonomiei noastre bisericești.

Deaci din Arad s'a condus revoluția românească în anul 1918, de aci s'a convocat istorica adunare națională în acelaș an la Alba-Iulia, care a proclamat unirea noastră cu patria mamă, aci în orașul acesta au fost plăsmuite hotărârile acelei adunări, cari pentru toate vremile vor constitui temeiuri ireductibile democrației, libertății și dreptății.

Tronul archipă toresc, pe care-l urci astăzi, părinte Episcop Grigorie, îți impune grea răspundere. Privim la Preasfinția Ta cu drag, fiindcă avem nădejdea dulce, că vei ști să răspunzi marilor îndatoriri, ce Te așteaptă. Să întremezi solidaritatea între toți fiii națiunii române, fiindcă solidaritatea este condițiunea vieții, să aperi libertatea bisericei și a fiecăruia, fiindcă libertatea este condițiunea progresului și să făptuești totdeauna și în toate împrejurările dreptatea, fiindcă dreptatea este condițiunea păcii între oameni și a ordinii în societate.

Noi, aceia, cari am petrecut viața noastră întreagă nizuind și adăugând aci la moștenirea primită dela părinți și făurind trecutul de mâine al generației noastre de azi, din sufletul curat îți facem urarea: să dea bunul Dumnezeu, ca peste 50 de ani, când fie aci pe scaunul, pe care-l ocupi de azi înainte, fie în alte situațiuni, la cari Te va chema destinul, vei sărbători amintirea zilei de astăzi, în care noi împreună serbăm acum nădejdele acelor 50 de ani cari vor urma, să poți mărturisi de sporirea talantului, ce astăzi Ți s'a încredințat, să vezi sporită mărirea, gloria și fericirea bisericei ortodoxe române, a națiunii române și a patriei române.

Atunci cenușa noastră în mormânturi va tresări de bucurie și mulțumire, că și noi am avut norocul să fim între aceia, cari am ajutat să urci astăzi cu voința lui Dumnezeu tronul archipăstoresc al eparhiei Aradului.

Întru mulți ani, Stăpâne!

ȘTIRI

Oaspe înalt a avut episcopia noastră în zilele de 25 și 26 Iulie a. c. — I. P. S. Sa Arhiepiscopul Gurie al Basarabiei venind la Băile Erculane pentru căutarea sănătății Sale, a ținut să cerceteze și pe PP. SS. LL. Episcopul nostru diecezan Iosif și pe Arhiereul nostru Filaret.

I. P. S. Sa a cercetat și așezămintele noastre bisericești și culturale din Caransebeș și a rămas pe deplin mulțumit de cele văzute.

Marți, în 28 I. crt., PP. SS. LL. Episcopul diecezan Iosif și Arhiereul Filaret însoțiți fiind de secretarul consistorial Romulus G. Ancușă, au întors vizita I. P. S. Sale Arhiepiscopului Gurie la Băile Erculane.

Hirotonire. P. S. Sa Episcopul nostru diecezan Iosif a binevoit a hirotoni pe cand. de preoție Lazăr Cârdu, instituit adm. paroh. în Sân-Ianăș, întru diacon în ziua de 31 I. crt., iar întru presbiter Sâmbătă în 1 August a. c.

Un profesor a murit de foame. De necrezut în primul moment, acest fapt este totuși riguros adevărat, și aruncă o deprimantă lumină asupra soartei tragice, pe care o au în zilele noastre unii slujitori ai statului.

Învățătorul se numește Vasile Cosma, și a murit, — de foame, — după 36 de ani de serviciu în învățământ.

Un sat care a fost 300 de ani sub apă. Mica comună Antrona Piava, de pe frontiera dintre Elveția și Italia, dispăruse sub apă acum 300 de ani, în urma unei deplasări a terenului. În locul satului s'a format un lac. Acum de curând apa din lac a început să se scurgă și au apărut la suprafață acoperișurile caselor. Se presupune că satul va putea fi locuit după dispariția completă a apei.

Avis voluntarilor din despărțământul Caransebeș. Voluntarii înscriși în despărțământul Caransebeș cari au dreptul și n'au fost împroprietăriți, fie că au fost omiși, fie că în apropiere nu este pământ disponibil, precum și aceia cari ar dori să fie colonizați, până în 10 August a. c. să trimită pe adresa *Prof. George Neamțiu Caransebeș* următoarele date: Numele și conumele, domiciliul, starea familiară, ce avere are, unde ar dori să fie împroprietărit sau colonizat.

În 15 August este ultimul termen pentru trimiterea reclamațiilor la comitetul central al asociației foștilor voluntari; deci, în interesul propriu, fiecare voluntar interesat în cauză, de urgență, să trimeată datele cerute.

Prof. G. NEAMȚIU.

Misterul Atlantidei. -- Se știe, că legenda spune, că „Atlantida“, un vast ținut ce s'ar fi aflat la vestul strâmtoarei Gibraltar acum vre-o zece mii de ani, ar fi fost întregime înghițită pe urma unei erupții vulcanice. Atlantizii aveau — spune legenda — o civilizație foarte înaintată, cultivând artele și știința și erau mecanici îndemânateci. Vom afla poate peste puțin, dacă Atlantida, care a fost în anii din urmă obiectul a numeroase controverse științifice, a existat în realitate. O expediție americană, condusă de George F. Simons, profesor la Houston, (Texas) explorează chiar acum vre-o 40 de insule, cea mai mare parte nelocuite, împrăștiate prin Atlantic. Lucrările de explorare, cari vor dura doi ani, vor interesa în deosebi sondagiile în scop de a dovedi dacă fundul oceanului în părțile unde, după scrierile vechi, s'ar fi aflat Atlantida are într'adevăr caracterul vulcanic ce i s'a atribuit. Oare se va tâlmăci de astă dată misterul Atlantidei?

Aplicarea legii repausului duminical. Ministerul Muncii, Cooperăției și Asigurărilor sociale aduce la cunoștință, că nici o derogare dela dispozițiile legii repausului duminical nu se poate admite și că orice intervenție în această privință este de prisos, ministerul fiind hotărât a aplica legea cu toată severitatea.

În ce privește orariul săptămânal stabilit pentru întreaga țară, de asemenea nu se va admite nici o schimbare până la 1 Octombrie a. c., ministerul rezervându-și dreptul a-l modifica numai peregrini în baza art. 7 din decizia ministerială și art. 22 și 23 din legea repausului duminical.

Bancnotele de 500 și 1000 lei se preschimbă. Pentru a da publicului bancnote confecționate în condițiuni superioare celor de azi, Banca Națională a României s'a hotărât să preschimbe bancnotele de 500 lei. Confecționarea lor a început încă de anul trecut. O parte se lucrează în țară, o altă parte la Paris. Valoarea bancnotelor se ridică la o sumă de șapte miliarde lei.

Preschimbarea actualelor bancnote de 500 lei va începe la toamnă, când întregul stoc va fi complectat. Banca Națională posedă de pe acum o cantitate însemnată din aceste bilete.

Banca națională se ocupă și cu confecționarea noului tip de bancnote de 1000 lei. Aceste bancnote conform noiei legi vor trebui preschimbate în termen de cinci ani. Cu ocazia preschimbării acestor bancnote se va stabili și stocul aflat în circulație în țară cât și în străinătate.

Aniversarea primei societăți naționale studențești din Bucovina. În Decembrie anul acesta, societatea academică „Junimea“ din Cernăuți va sărbători aniversarea de 50 ani dela înființarea celei dintâi societăți academice „Arboroasa“.

Această societate, înființată la 1875, pe vremuri când crezul cosmopolit austriac era în floare, a fost primită de toată românimea Bucovinei cu mult entuziasm.

Condusă de deviza „Uniți să fim în cugete, uniți în Dumnezeu“, propagând cultura națională și scântea dătătoare de viață a iubirii de neam, ea a grupat în jurul său pe toți tinerii studenți români ai Universității din Cernăuți.

Pe cât de mare a fost însă avântul ei, pe atât de scurtă i-a fost durata. Căci, pe când în Cernăuți la 1877

Austria serba cu deosebită pompă aniversarea alipirii Bucovinei, în vechea capitală a Moldovei, în Iași, românismul serba numai parastasul pentru Grigorie Ghica Vodă. Atunci valoroasa societate „Arboroasa“ n'a ezitat să exprime lașului, prin o telegramă, durerea ei frățească și jalea-i adâncă pentru acel domn al Moldovei, care singurul a protestat cu tărie contra răpirii Bucovinei.

Urmarea faimoasei telegrame a fost că întreg comitetul de atunci, în cap cu președintele ei Ciprian Porumbescu, a fost arestat, și după un proces monstru, societatea a fost disolvată.

În amintirea acestui întâiu luceafăr al Bucovinei, societatea academică „Junimea“ fiică directă a „Arboroasei“, va serba în Decembrie, ca pioasă amintire, aniversarea unui jumătate de secol dela înființarea primei societăți române.

Apel. Cătră toate corurile și instituțiile culturale din Banat. Scriind istoria culturii naționale bănățene, toți președinții corurilor și aceloralte instituții culturale sunt rugați a-mi comunica anul întemeierii corului sau a societății, numărul membrilor actuali și numele dirigintelui.

Caransebeș, 16 Iulie 1925.

Juliu Vuia
profesor de istorie.

BIBLIOGRAFIE.

Cântări naționale și alte diverse cântece. În „Biblioteca Sămănătorul“ No. 40 a apărut în zilele trecute un bogat volum de cântări naționale, doine, române. etc.

În paginile acestei cărți întâlnim textul unor cântece bătrânești cari au fost alungate pe încetul de vremile de după război din casele românești. Dintre filele modeste ale acestui volum se ridică par'că un freamăt duios al trecutului românesc, apus pentru totdeauna.

Volumul „Cântări Naționale“ cu o extenziune de 384 pagini, cuprinzând 318 cântece, e o carte binevenită și n'avem cuvinte destul de calde pentru a o recomanda cititorilor noștri.

Se poate comanda dela Librăria Diecezană din Arad cu prețul de Lei 30.—

Al. T. Stamatiad: „Căpiva scriitorii“. („Biblioteca Sămănătorul“ Arad, No. 80--81 Lei 10).

Poetul Al. T. Stamatiad nu mai are nevoie de recomandății; publicul cititor din Ardeal îl cunoaște de mult.

Volumele de versuri „Din trâmbițe de aur“, „Mărgăritare Negre“ etc. l'au impus printre fruntașii scriitorului românesc de astăzi.

Afară de volumele de versuri și de proză poetică, Al. T. Stamatiad a publicat o sumă de minunate traduceri din literatura franceză.

Cu volumul „Căpiva scriitorii“ Stamatiad adaugă alte câteva pagini impresionante la activitatea-i literară. Un articol-poemă despre poetul Octavian Goga deschide volumul. Urmează apoi evocările vii ale celor doi prieteni dispăruți: poezii de mare talent Ștefan Petică, și Iuliu C. Săvescu, stinși înainte de vreme.

Un studiu despre scriitorul belgian Maurice Maeterlinck încheie acest ciclu de articole scrise cu pătrundere și iubire.

Volumul se poate comanda dela Librăria Diecezană din Arad.

CŌNCURSE.

Pentru îndeplinirea postului de paroh în parohia de clasa II-a din *Rusca-montană* cu filia Ruschița, protopresbiteratul Caransebeșului, se escrie concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană”.

Emolumente :

1. Dela erar retribuțiunile contractuale.
2. Dela biserică salar anual 1000 Lei. In acest salar se cuprind taxele ștolare pentru boteze cununii și înmormântările simple.
3. Tot dela biserică un ajutor de 2000 Lei lunar, care ce urcă și scade în raport cu scumetate la care sunt expuși și membrii comunei bisericești.
4. Locuința liberă în casa parohială cu supraedificate economice și grădină de legumc.
5. Preotului ales i-se pune în vedere și folosința celor 2 jug. fânaț, ce va primi biserică dela Comisia agrară.
6. Alte venite accidentale.

Reflectanții cu cvalificație corespuuzătoare pentru parohii de cl. II să-și înainteze petițiile Prea On. Oficiu protopresbiteral în Caransebeș și să se prezinte în vre-o Duminecă sau sârbătoare — cu prealabila încunoștințare a protopresbiterului tractual — în sf. biserică, spre a-și arăta dexteritatea în cântare și oratorie, dar nici decum în ziua de alegere.

Rusca-montană, din ședința Comitetului parohial la 17. Maiu 1925. 2—3

Dușan Miloșovicu m. p. **Ioan Purdea** m. p.
președinte. notar.

In conțelegere cu Oficiul protopresbiterul.

* * *

In urmare ordinațiunii Venerabilului Consistor diecezan ddto 30 Iulie 1922 Nrul 2787 B/922, se escrie concurs de nou pentru întregirea parohiei II vacante de clasa a II din *Doclin*, cu termen de recurgere de 30 zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană”.

Emolumentele :

1. Una și jumătate sesiune parohială și două intravilane, după cari alegândul preot va suporta toate sarcinile publice.

2. Stola uzitată.

3. Casă parohială nefiind, de locuința se va îngriji alesul preot.

Doritorii de a ocupa acest post să-și înainteze rugările, instruate conform Regulamentului pentru parohii și adresate Comitetului parohial din Doclin, Prea On. Oficiu protopresbiteral din Bocșa-montană.

Recurenții se vor prezenta, cu prealabila încunoștințare a protopresbiterului tractual, în biserică din Doclin spre a-și arăta dexteritatea în cele bisericești, dar nu în ziua alegerii.

Doclin, din ședința Comitetului parohial ținută la 16/29 Octomvrie 1923.

Pavel Drăgan m. p. **Bălu Ghita** m. p.
președ. Com. paroh. notar Com. paroh.

In conțelegere cu mine: *Mihail Gașpar* m. p., protopresb.

Nr. 2625 P. ex 1925.

Acest concurs se publica cu adausul, că — în baza aliniatului ultim din § 29 al Regulamentului pentru parohii și în baza decisului consistorial ddto 3 Martie și respective 12 Aprilie 1914 Nr. 3053 B. ridicat și la valoare de concluz sinodal eparhial cu concluzul Nr. protoc. 33 ex 1914 — se enunță obligamentul credincioșilor de a presta și birul parohial, care este o parte legală a dotațiunii preoțești.

Caransebeș, din ședința consistorială ținută la 1 Iulie 1925.

Episcopul diecezan :

Dr. Iosif Tr. Badescu m. p.

2—3

* * *

Se escrie concurs pentru ocuparea postului de paroh la parohia de cl. I. din comuna *Sasca-montană*, din protopresbiteratul Biserica-albă, cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană”.

Emolumente :

1. Salar și ajutor de scumpete anual dela societatea U. D. R. 12804 lei.

2. Dela aceeași societate anual 24 m³ lemne de foc cl. I. aduse acasă, plus 16 m³ lemne cl. I. ca relut în bani.

3. Cortel liber în casa parohială.

4. Venitele stolare uzitate.

Recurenții vor avea să-și înainteze petițiile de concurs, instruate cu documentele necesare conform Regulamentului pentru parohii și adresate Comitetului parohial din Sasca-montană, Prea On. Oficiu protopresbiteral al Bisericii-albe în Răcășdia.

Comuna bisericească așteaptă dela alegândul preot, să dea desăvârșită atențiune amvonului.

Doritorii de a ocupa acest post sunt poștiți a se prezenta în vre-o Duminecă sau sârbătoare în sf. biserică spre a-și arăta dexteritatea în oratorie, cântare și tipic, nici decum însă în ziua de alegere. Cu ocazia prezentării să pot informa la președintele Comitetului parohial referitor la venitele stolare.

Sasca-montană, din ședința Comitetului parohia ținută în 27 Decemvrie 1924.

Dr Ilie Groșianu

președ. Com. par.

Constantin Orlescu

not. Com. com.

In conțelegere cu mine: *Traian Oprea* m. p., protopresbiter.
Nr. 2038 B. ex 1925.

Acest concurs se publica cu adausul, că — în baza aliniatului ultim din § 29 al Regulamentului pentru parohii și în baza decisului consistorial ddto 3 Martie și respective 12 Aprilie 1914 nr 3053 B, ridicat și la valoare de concluz sinodal eparhial cu concluzul Nr. protoc. 33 ex 1914 — se enunță obligamentul credincioșilor de a presta și birul parohial, care este o parte legală a dotațiunii preoțești.

Caransebeș, din ședința consistorială ținută la 1 Iulie 1924.

Episcopul diecezan :

Dr. Iosif Tr. Badescu.

2—3

FABRICA DE PIELE" s. a. CARANSEBEȘ**PROSPECT**

Subsemnații cu scopul de a da industriei române locale o dezvoltare mai intensivă, înființăm în orașul Caransebeș o societate pe acțiuni, cu numirea:

„FABRICA DE PIELE“ societate anonimă CARANSEBEȘ

care să aibă ca obiect cumpărarea de piei brute, blănuri, comerțul cu tot soiul de piei și produse de piei și prelucrarea acestora în fabrica „PRIMA INDUSTRIE DE PIELERIE“ din CARANSEBEȘ proprietatea dlor Ioan Mihuți și Francisc Holetz din Caransebeș, care fabrică, deodată cu formarea societății pe acțiuni, trece în proprietatea acesteia.

Durata societății este nelimitată.

Capitalul societar inițial va fi de Lei 1,600.000.— împărțit în 1600 acții nominative, cu valoarea nominală de câte Lei 1000 fiecare acție.

Proprietarii fabricii „Prima Industrie de Pielerie“ din Caransebeș Ioan Mihuți și Francisc Holetz participă la nou înființându societate pe acțiuni, aducând ca aport în natură fabrica lor de piele situată în Caransebeș, cu toate instalațiunile, rechizitele, uneltele și terenul cuprins în protocol funduar No. 584 din Caransebeș, care fabrică s'a evaluat la suma de Lei 800.000; și care fabrică trece în întregime în proprietatea nou înființându societăți pe acțiuni.

Din capitalul societar de Lei 1,600.000.— proprietarii „Prima Industrie de Pielerie“ din Caransebeș Ioan Mihuți și Francisc Holetz primesc drept răscumpărare pentru aportul lor, 795 bucăți acții, în valoarea de Lei 795.000.— iar restul de Lei 5000 în numerar.

Restul acțiilor se vor plasa prin subscriere publică.

Subscrierea acțiilor se va face la „Banca Poporală“ soc. anôn. Caransebeș cel mult până la 8 August 1925, având a se solvi deodată cu subscrierea și 30% din valoarea nominală a fiecărei acții semnate.

Restul se va achita conform dispozițiunilor cuprinse în statutele societății, cari se vor redacta la adunarea de constituire.

Fondatorii își rezervă dreptul de a selecționa subscrierile de acții în cazul, că acestea vor trece peste suma de Lei 1,600,000.— totasemenca își rezervă dreptul de a numi membrii primului Consiliu de administrație pe durata de 3 ani.

Caransebeș, la 29 Iulie 1925.

Fondatori :

„Banca Poporală“
Institut de credit și econ. soc. pe acții
Caransebeș.

Ioan Mihuți și Francisc Holetz
proprietarii fabricii
Prima Industrie de Pielerie din Caransebeș

„Banca Granței“
societate anonimă
Caransebeș.

„Prima Cassă de Păstrare“
din Caransebeș societate pe acții.

„Banca de Credit“
societate pe acții Caransebeș.

Dr. Cornel Cornean m. p.
deputat Caransebeș.

Isidor Tătariu m. p.
director de bancă Caransebeș.

Carol Schwab m. p.
director de bancă Caransebeș.

Petru Popoviciu m. p.
mare comerciant Caransebeș.

Constantin Călțion iun. m. p.
director de bancă Caransebeș.

Ioan Terziu m. p.
funcționar de bancă Caransebeș.

INFIINȚÂNDĂ „FABRICĂ de PIELE“ societate anonimă, CARANSEBEȘ.**CONVOACARE.**

P. T. Domnii acționari ai înființândei societăți pe acțiuni „FABRICA de PIELE“ societate anonimă, Caransebeș se convoacă prin aceasta în sensul art. 154 din codul comercial la

Adunarea Generală Constituantă,

care se va ținea Luni în 10 (zece) August 1925 la 4 (patru) ore d. a. în localul „Băncii Poporale“ în Caransebeș cu următoarea

ordine de zi:

1. Constituirea biroului. Alegerea unui președinte, a unui notar și a doi verificatori.
2. Constatarea subscrierilor de acții și a plătirilor făcute în contul capitalului societar. Fixarea valorii aportului domnilor Ioan Mihuț și Francisc Holetz, ca proprietari ai fabricii PRIMA INDUSTRIE de PIELERIE din Caransebeș.
3. Redactarea și aprobarea statutelor.
4. Decidere asupra înființării societății.
5. Denumirea primului consiliu de administrație pe durata de trei ani și alegerea consiliului de cenzori pe durata de un an.
6. Darea absoluturului fondatorilor.
7. Eventuale propuneri.

Caransebeș, la 31 Iulie 1925.

FONDATORII

Fabricii de Piele s. a. Caransebeș.

A V I Z
pentru pădurari

Elementele științei silvice de A. DIACONOVICI, ediția II. apar într'o săptămână. De căpătat la Librăria și Tipografia Diecezană Caransebeș. Prețul 40 Lei plus spese postale.

Imbrăcați-Vă

numai la croitoria

Bugariu & Schill

Caransebeș, Strada Logojului

Atelier modern

pentru confecționarea hainelor bărbătești. Confecționează reverenzi pentru domnii preoți și tot felul de haine civile după cel mai nou fason.

Serviciu prompt și real.

Comandele din afară se execută în timpul cel mai scurt.